

Arrest

nr. 209 022 van 7 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CAMERLYNCK
Cartonstraat 14
8900 IEPER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 april 2018 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CAMERLYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van etnische origine te zijn. U bent het soennitische geloof aanhangig. U bent afkomstig uit het dorp Zhamalzai, gelegen in het district Paghman van de provincie Kabul.

U werkte heel uw leven in de textielwinkel van uw vader gelegen op de markt Toofam in de wijk Kampany, gelegen in de stad Kabul. In 1383 (volgens de Gregoriaanse kalender 2004) kreeg u de leiding over de textielwinkel. A.(...) J.(...), een verre neef van u, kocht in 1392 (volgens de Gregoriaanse kalender 2013) een stuk land achter de markt waar u uw winkel had. Eén jaar en negen maanden lang liet hij daar nieuwe winkels op bouwen.

Op 1 sunbula 1394 (volgens de Gregoriaanse kalender 23 augustus 2015) liet A.(...) J.(...) u weten dat hij uw winkel wou overkopen. Hij wou uw winkel afbreken en zo een verbinding maken tussen de geasfalteerde hoofdweg en zijn nieuwe markt. Hij vroeg een aantal keer of u uw winkel wou overlaten maar u weigerde. Op 5 sunbula 1394 (volgens de Gregoriaanse kalender 27 augustus 2015) had u een gesprek met A.(...) J.(...) om samen tot een oplossing te komen. De dag nadien deed u 's morgens uw winkel open. U zag A.(...) J.(...) op het marktplein met een groep medestanders. Hij bedreigde u en wilde dat u nog dezelfde dag uw winkel zou verlaten. Het mondde uit in een gevecht waarbij uw twee ooms, A.(...) A.(...) en A.(...) Q.(...), werden gedood door A.(...) J.(...). U raakte gewond aan uw hoofd en rug en werd door collega's naar het ziekenhuis Madawa gebracht. Door de blijvende dreigementen heeft u twintig dagen later Afghanistan verlaten.

U kwam aan in België op 24 oktober 2015 en diende hier uw asielaanvraag in op 26 oktober 2015.

In september 2016 werd uw vader vermoord door A.(...) J.(...).

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door uw persoonlijke vijanden.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: een usb-stick met foto's en video's van uw vader zijn begrafenis, foto's van uw familie en uw winkel, uw taskara, uw rijbewijs, de taskara van uw vader, een rekening van toen u stoffen ging kopen, de licentie van uw winkel, een attest ter confirmatie van de moord op uw ooms en vader, uw medisch dossier in België en de enveloppe waarin alles u werd toegestuurd.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Uw verklaringen over de door u ondergane vervolgingsfeiten zijn namelijk dermate onwaarschijnlijk, vaag en onlogisch dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst is het weinig plausibel dat A.(...) J.(...) u pas bijna twee jaar na de aankoop en constructie van zijn marktplein aangesproken heeft betreffende het verkopen van uw winkel (CGVS 1, p. 13). U verklaarde dat A.(...) J.(...) gedurende de eerste twee jaren zijn marktplein heeft gebouwd en dat hij daarna pas uw shop wilde om zo de verbinding te maken met de hoofdweg (CGVS 2, p. 4-5). Gevraagd waarom hij daar zo lang mee heeft gewacht, verklaarde u dat het slechts één winkel betrof die A.(...) J.(...) desnoods met geweld kon innemen. In vergelijking met zijn nieuwe markt van anderhalve jerib, stelde uw winkel volgens u niet veel voor (CGVS 2, p. 5). Deze verklaring is weinig aannemelijk. Het is immers niet logisch dat A.(...) J.(...) gedurende de bouw van zijn marktplein nog geen interesse zou hebben gehad in een doorgang naar de hoofdweg gezien er voortdurend bouw materiaal moest aangevoerd worden om zijn nieuwe markt te bouwen. U gaf aan dat A.(...) J.(...) via een zijweg ook een toegang had tot zijn markt, maar dat hij geen toegang had tot de geasfalteerde hoofdweg (CGVS 2, p. 4). Een toegang tot de hoofdweg had de constructie van zijn markt ongetwijfeld een stuk vlotter laten verlopen en hem een economisch voordeel opgeleverd. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat A.(...) J.(...) twee jaar zou gewacht hebben om zijn interesse te uiten in uw winkel. Deze onlogische verklaring doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van asielmotieven.

Ook zijn uw verklaringen omtrent het gevecht op het marktplein weinig plausibel. U verklaarde dat A.(...) J.(...) met 30 tot 35 mensen naar het marktplein bij uw winkel kwam in vijf tot zes 4x4-wagens (CGVS 1, p. 10; CGVS 2, p. 5). Toen u weigerde om uw winkel aan hem over te dragen, begonnen ze met stenen naar u en uw ooms, A.(...) A.(...) en A.(...) Q.(...), te gooien (CGVS 2, p. 5). Uw neven, die eveneens op de markt actief waren, kwamen jullie te hulp, waarop een gevecht ontstond dat ongeveer

twee uren duurde (CGVS 1, p. 10 en 13). U raakte daarbij gewond en werd afgevoerd naar het ziekenhuis. Het gevecht werd beëindigd door J.(...) die uw ooms vermoordde (CGVS 1, p. 10 en 13). De door u geschetste omstandigheden komen bijzonder filmisch over en lijken weinig plausibel. Bovendien is het opmerkelijk dat A.(...) J.(...) zijn geweer nooit heeft bovengehaald om u te bedreigen en u meteen te dwingen om uw winkel te verlaten, maar dat hij dat plots na twee uren vechten bovenhaalde om uw ooms te vermoorden (CGVS 1, p. 13). Hierbij moet tevens worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over de manier waarop uw ooms werden gedood. Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor tot twee keer toe dat uw beide ooms door A.(...) J.(...) werden doodgeschoten (CGVS 1, p. 10 en 13). Gedurende het tweede gehoor verklaarde u dan weer dat één oom doodgeschoten werd en de andere vermoord werd met een mes door A.(...) J.(...) en diens broer (CGVS 2, p. 5). Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder zijn uw verklaringen omtrent de verkoop van uw winkel erg inconsistent. Bij uw asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beweerde u dat de winkel verkocht werd alvorens u Afghanistan verliet en dat u met de opbrengst uw reis betaald heeft (verklaring DVZ, vraag 30). Tijdens het eerste gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer dat uw vader tegen u had gelogen over de verkoop van de winkel. Hij had u verteld dat de winkel verkocht was, zodat u het land zou verlaten. Nadat u gevlucht was uit Afghanistan, heeft uw broer de winkel terug geopend (CGVS 1, p.14-15). De winkel zou dan verkocht geweest zijn in maart 2016. Omdat uw vader de winkel aan iemand anders dan A.(...) J.(...) verkocht had, heeft A.(...) J.(...) vervolgens uw vader vermoord in september 2016 (CGVS 1, p. 15). Gedurende het tweede gehoor verklaarde u opnieuw iets helemaal anders. U beweerde dat uw broers de winkel verkocht hebben na de dood van uw vader omdat ze de efficiëntie niet bezaten om de winkel draaiende te houden (CGVS 2, p. 7). Dat u voortdurend uw verklaringen aanpast over wat er met uw winkel is gebeurd na de moord op uw ooms, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Deze winkel ligt immers aan de basis van de problemen waardoor u Afghanistan heeft verlaten en er niet meer naar durft terug te keren. Bijgevolg mag u van u verwacht worden dat u coherente verklaringen aflegt over wat er sindsdien met uw winkel is gebeurd. Bovendien is de verklaring die u hierover aflegde tijdens het tweede gehoor moeilijk in overeenstemming te brengen met uw eerdere verklaring over de dood van uw vader. Tijdens het eerste gehoor stelde u immers dat uw vader in september 2016 werd vermoord door A.(...) J.(...) toen die achterhaalde dat uw vader de winkel had verkocht aan iemand anders (CGVS 1, p. 15). Aangezien u tijdens het tweede gehoor stelt dat uw broers de winkel pas hebben verkocht na de dood van uw vader, ondermijnt u met deze laatste verklaring zelf het eerder door u aangehaalde motief voor de moord op uw vader volledig.

Ook beweerde u dat u helemaal geen weet heeft van wie de winkel nu in zijn bezit heeft (CGVS 1, p. 15 en CGVS 2, p. 7). Dat u hier helemaal niets over weet en er zelfs nog nooit naar gevraagd heeft is niet aannemelijk en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen met A.(...) J.(...) (CGVS1, p.15 en CGVS2, p.7). U bent er evenmin van op de hoogte of de persoon die uw winkel uiteindelijk heeft gekocht nu ook problemen zou hebben met A.(...) J.(...) (CGVS 1, p. 15).

Omwille van deze redenen moet worden geconcludeerd dat u uw vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen dus geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw taskara, uw rijbewijs en de taskara van uw vader kunnen hoogstens uw verklaringen over uw identiteit, nationaliteit en herkomst ondersteunen. Deze elementen worden hier niet betwist. De foto's van uw familie en uw winkel, de rekening van toen u stoffen ging kopen en de licentie van uw winkel kunnen hoogstens uw verklaringen omtrent het feit dat u een stoffenwinkel bezat bevestigen. Dat wordt hier niet onmiddellijk in twijfel getrokken. Wat betreft de usb-stick met foto's en video's van uw overleden vader zijn begrafenissen moet worden opgemerkt dat aan privéfoto's en -video's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. De enveloppe waarin alles u werd toegestuurd bevestigt enkel dat u post uit Afghanistan heeft ontvangen.

Het attest ter confirmatie van de moord op uw ooms en vader kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen omwille van de grote verspreiding van valse documenten in Afghanistan. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse

documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Uit uw medisch dossier blijkt enkel dat lijdt aan rugproblemen, wat in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Uit de attesten blijkt evenwel nergens dat uw rugproblemen zouden zijn veroorzaakt door het gevecht met A.(...) J.(...) en zijn handlangers nabij uw winkel in Kabul. Wel integendeel, in het attest van dr. J.(...) L.(...), dd. 27/07/2016 staat immers dat uw rugproblemen veroorzaakt werden toen u door Bulgaarse politieagenten in de rug werd getrapt.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat het grootste aandeel

van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat de provincie Kabul in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen "high profile" doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen geïsoleerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Paghman. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is en de ingeroepen motieven de bestreden beslissing niet dragen.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal stelde dan ook terecht: "Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Uw verklaringen over de door u ondergane vervolgingsfeiten zijn namelijk dermate onwaarschijnlijk, vaag en onlogisch dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst is het weinig plausibel dat A.(...) J.(...) u pas bijna twee jaar na de aankoop en constructie van zijn marktplein aangesproken heeft betreffende het verkopen van uw winkel (CGVS 1, p. 13). U verklaarde dat A.(...) J.(...) gedurende de eerste twee jaren zijn marktplein heeft gebouwd en dat hij daarna pas uw shop wilde om zo de verbinding te maken met de hoofdweg (CGVS 2, p. 4-5). Gevraagd waarom hij daar zo lang mee heeft gewacht, verklaarde u dat het slechts één winkel betrof die

A.(...) J.(...) desnoods met geweld kon innemen. In vergelijking met zijn nieuwe markt van anderhalve jerib, stelde uw winkel volgens u niet veel voor (CGVS 2, p. 5). Deze verklaring is weinig aannemelijk. Het is immers niet logisch dat A.(...) J.(...) gedurende de bouw van zijn marktplein nog geen interesse zou hebben gehad in een doorgang naar de hoofdweg gezien er voortdurend bouw materiaal moest aangevoerd worden om zijn nieuwe markt te bouwen. U gaf aan dat A.(...) J.(...) via een zijweg ook een toegang had tot zijn markt, maar dat hij geen toegang had tot de geasfalteerde hoofdweg (CGVS 2, p. 4). Een toegang tot de hoofdweg had de constructie van zijn markt ongetwijfeld een stuk vlotter laten verlopen en hem een economisch voordeel opgeleverd. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat A.(...) J.(...) twee jaar zou gewacht hebben om zijn interesse te uiten in uw winkel. Deze onlogische verklaring doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van asielmotieven.

Ook zijn uw verklaringen omtrent het gevecht op het marktplein weinig plausibel. U verklaarde dat A.(...) J.(...) met 30 tot 35 mensen naar het marktplein bij uw winkel kwam in vijf tot zes 4x4-wagens (CGVS 1, p. 10; CGVS 2, p. 5). Toen u weigerde om uw winkel aan hem over te dragen, begonnen ze met stenen naar u en uw ooms, A.(...) A.(...) en A.(...) Q.(...), te gooien (CGVS 2, p. 5). Uw neven, die eveneens op de markt actief waren, kwamen jullie te hulp, waarop een gevecht ontstond dat ongeveer twee uren duurde (CGVS 1, p. 10 en 13). U raakte daarbij gewond en werd afgevoerd naar het ziekenhuis. Het gevecht werd beëindigd door J.(...) die uw ooms vermoordde (CGVS 1, p. 10 en 13). De door u geschetste omstandigheden komen bijzonder filmisch over en lijken weinig plausibel. Bovendien is het opmerkelijk dat A.(...) J.(...) zijn geweer nooit heeft bovengehaald om u te bedreigen en u meteen te dwingen om uw winkel te verlaten, maar dat hij dat plots na twee uren vechten bovenhaalde om uw ooms te vermoorden (CGVS 1, p. 13). Hierbij moet tevens worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over de manier waarop uw ooms werden gedood. Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor tot twee keer toe dat uw beide ooms door A.(...) J.(...) werden doodgeschoten (CGVS 1, p. 10 en 13). Gedurende het tweede gehoor verklaarde u dan weer dat één oom doodgeschoten werd en de andere vermoord werd met een mes door A.(...) J.(...) en diens broer (CGVS 2, p. 5). Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder zijn uw verklaringen omtrent de verkoop van uw winkel erg inconsistent. Bij uw asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beweerde u dat de winkel verkocht werd alvorens u Afghanistan verliet en dat u met de opbrengst uw reis betaald heeft (verklaring DVZ, vraag 30). Tijdens het eerste gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer dat uw vader tegen u had gelogen over de verkoop van de winkel. Hij had u verteld dat de winkel verkocht was, zodat u het land zou verlaten. Nadat u gevlucht was uit Afghanistan, heeft uw broer de winkel terug geopend (CGVS 1, p.14-15). De winkel zou dan verkocht geweest zijn in maart 2016. Omdat uw vader de winkel aan iemand anders dan A.(...) J.(...) verkocht had, heeft A.(...) J.(...) vervolgens uw vader vermoord in september 2016 (CGVS 1, p. 15). Gedurende het tweede gehoor verklaarde u opnieuw iets helemaal anders. U beweerde dat uw broers de winkel verkocht hebben na de dood van uw vader omdat ze de efficiëntie niet bezaten om de winkel draaiende te houden (CGVS 2, p. 7). Dat u voortdurend uw verklaringen aanpast over wat er met uw winkel is gebeurd na de moord op uw ooms, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Deze winkel ligt immers aan de basis van de problemen waardoor u Afghanistan heeft verlaten en er niet meer naar durft terug te keren. Bijgevolg mag u van u verwacht worden dat u coherente verklaringen aflegt over wat er sindsdien met uw winkel is gebeurd. Bovendien is de verklaring die u hierover aflegde tijdens het tweede gehoor moeilijk in overeenstemming te brengen met uw eerdere verklaring over de dood van uw vader. Tijdens het eerste gehoor stelde u immers dat uw vader in september 2016 werd vermoord door A.(...) J.(...) toen die achterhaalde dat uw vader de winkel had verkocht aan iemand anders (CGVS 1, p. 15). Aangezien u tijdens het tweede gehoor stelt dat uw broers de winkel pas hebben verkocht na de dood van uw vader, ondermijnt u met deze laatste verklaring zelf het eerder door u aangehaalde motief voor de moord op uw vader volledig.

Ook beweerde u dat u helemaal geen weet heeft van wie de winkel nu in zijn bezit heeft (CGVS 1, p. 15 en CGVS 2, p. 7). Dat u hier helemaal niets over weet en er zelfs nog nooit naar gevraagd heeft is niet aannemelijk en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen met A.(...) J.(...) (CGVS1, p.15 en CGVS2, p.7). U bent er evenmin van op de hoogte of de persoon die uw winkel uiteindelijk heeft gekocht nu ook problemen zou hebben met A.(...) J.(...) (CGVS 1, p. 15).

Omwille van deze redenen moet worden geconcludeerd dat u uw vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen dus geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw taskara, uw rijbewijs en de taskara van uw vader kunnen hoogstens uw verklaringen over uw identiteit, nationaliteit en herkomst ondersteunen. Deze elementen worden hier niet betwist. De foto's van uw familie en uw winkel, de rekening van toen u stoffen ging kopen en de licentie van uw winkel kunnen hoogstens uw verklaringen omtrent het feit dat u een stoffenwinkel bezat bevestigen. Dat wordt hier niet onmiddellijk in twijfel getrokken. Wat betreft de usb-stick met foto's en video's van uw overleden vader zijn begrafenis moet worden opgemerkt dat aan privéfoto's en –video's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. De enveloppe waarin alles u werd toegestuurd bevestigt enkel dat u post uit Afghanistan heeft ontvangen.

Het attest ter confirmatie van de moord op uw ooms en vader kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen omwille van de grote verspreiding van valse documenten in Afghanistan. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Uit uw medisch dossier blijkt enkel dat lijdt aan rugproblemen, wat in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Uit de attesten blijkt evenwel nergens dat uw rugproblemen zouden zijn veroorzaakt door het gevecht met A.(...) J.(...) en zijn handlangers nabij uw winkel in Kabul. Wel integendeel, in het attest van dr. J.(...) L.(...), dd. 27/07/2016 staat immers dat uw rugproblemen veroorzaakt werden toen u door Bulgaarse politieagenten in de rug werd getraptd."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker ingaat op de argumenten van verwerende partij dient vastgesteld dat verzoeker louter zijn eerder ingenomen standpunten herneemt en geen nieuwe elementen aandraagt die zijn eerdere verklaringen in een nieuw daglicht stellen.

Zo acht de Raad het ongeloofwaardig dat verzoekers ver familielid (neef van verzoekers vader) A.J. tot augustus 2015 zou wachten om verzoekers stoffenwinkel te proberen kopen terwijl A.J. al in 2013 de bouw aanvatte van een aanpalend marktplein en A.J. duidelijk een groot economisch belang had bij de aanschaf van verzoekers winkel. Waar verzoeker stelt dat A.J. toegang had tot het bouwterrein via een zijingang, herhaalt hij slechts zijn eerdere verklaringen. Waar verzoeker ingaat op het economische belang dat A.J. zou hebben, blijkt dat verzoeker het economische belang louter nuanceert door te stellen dat het commerciële belang nog niet zou hebben bestaan in 2013, kan hij niet overtuigen gezien het commerciële belang dusdanig belangrijk bleek te zijn geweest voor A.J. dat hij hiervoor geweld wilde gebruiken. Bovendien verklaarde verzoeker dat A.J. verzoekers winkel daadwerkelijk nodig had commercieel gezien omdat het marktplein van A.J. geen enkele andere (commerciële) uitgang heeft (aan de belangrijkste asfaltweg) dan verzoekers winkel, en verzoekers winkel de enige 'poort' vormt voor de winkels van A.J. (stuk 5 - "CGVS 1", gehoorverslag, p. 10, 12; stuk 8 - "CGVS 2" , gehoorverslag, p.3-4).

De Raad acht het bijgevolg ongeloofwaardig dat A.J. nog bijna twee jaar na de start van zijn bouwwerken zou wachten om zijn interesse in verzoekers winkel kenbaar te maken te meer het hier om een familielid ging en verzoeker volgens zijn verklaringen voor het conflict een 'normaal contact' onderhield met A.J., tenminste informeerden ze elkaar 'als er iets te doen was' (stuk 5 - "CGVS 1", gehoorverslag, p. 11). Het is dan ook niet aannemelijk dat A.J. niet eerder interesse zou laten blijken in verzoekers winkel en hiermee zou wachten tot na de bouw van zijn marktplein.

Waar verzoeker ingaat op de motivering rond het gevecht dat "bijzonder filmisch" overkomt als "ware het een gevecht in Hollywoodstijl", herhaalt verzoeker wederom zijn eerdere standpunten, in casu zegt verzoeker dat een gevecht plaats vond in de omstandigheden zoals hij ze geschetst heeft en zijn ooms A.A. en A. Q hierbij gedood werden. Nergens gaat verzoeker in op de voormelde concrete, pertinente en genuanceerde vaststellingen die maken dat er terecht geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker geschetste gevecht.

Voorts overtuigt verzoeker niet wat betreft zijn betoog omtrent de verkoop van de winkel. Verzoeker herhaalt zijn verklaringen en beperkt zich tot de stelling dat hij in België een aantal zaken vernomen had, maar nadien bleek dat dit niet met de werkelijkheid overeenstemt om tot slot te komen tot de bewering dat de winkel nog steeds eigendom is van de familie, maar momenteel tijdelijk gesloten is. De Raad stelt vast dat verzoeker initieel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat hij vertrok uit Afghanistan met het geld van de verkoop van de winkel wat impliceert dat de winkel reeds verkocht zou zijn nog voor verzoeker aankwam te België (stuk 27, verklaring DVZ, vraag 30), waarna verzoeker bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaf dat diens vader loog over de eerdere verkoop van de winkel doch de winkel verkocht werd in maart 2016. Omwille van deze verkoop zou verzoekers vader zelfs op 9 september 2016 vermoord zijn (stuk 5 – “CGVS 1”, gehoorverslag, p.14-15). Dat kan allerm minst overtuigen gezien verzoeker opnieuw zijn verklaringen wijzigt door te verklaren dat zijn broers de winkel verkocht hebben na de dood van hun vader die verzoeker nog steeds op 9 september 2016 plaatst (stuk 8 – “CGVS 2”, gehoorverslag, p. 7) wat de verkoop van de winkel als motief voor de moord op verzoekers vader volstrekt ongeloofwaardig maakt. Dergelijke inconsistente verklaringen betreffende de kern van een asielrelaas maken dat er geen enkel geloof aan kan worden gehecht.

Waar verzoeker aangeeft dat er aan de documenten die hij neerlegt in de beslissing geen bewijswaarde kan worden verleend omdat er in Afghanistan zeer gemakkelijk via corruptie en vervalsers officiële documenten kunnen verkregen worden, gaat hij voorbij aan de terechte en concrete vaststellingen met betrekking tot deze documenten:

“ (...) De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw taskara, uw rijbewijs en de taskara van uw vader kunnen hoogstens uw verklaringen over uw identiteit, nationaliteit en herkomst ondersteunen. Deze elementen worden hier niet betwist. De foto's van uw familie en uw winkel, de rekening van toen u stoffen ging kopen en de licentie van uw winkel kunnen hoogstens uw verklaringen omtrent het feit dat u een stoffenwinkel bezat bevestigen. Dat wordt hier niet onmiddellijk in twijfel getrokken. Wat betreft de usb-stick met foto's en video's van uw overleden vader zijn begrafenis moet worden opgemerkt dat aan privéfoto's en -video's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. De enveloppe waarin alles u werd toegestuurd bevestigt enkel dat u post uit Afghanistan heeft ontvangen.

Het attest ter confirmatie van de moord op uw ooms en vader kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen omwille van de grote verspreiding van valse documenten in Afghanistan. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Uit uw medisch dossier blijkt enkel dat lijdt aan rugproblemen, wat in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Uit de attesten blijkt evenwel nergens dat uw rugproblemen zouden zijn veroorzaakt door het gevecht met A.(...) J.(...) en zijn handlangers nabij uw winkel in Kabul. Wel integendeel, in het attest van dr. J.(...) L.(...), dd. 27/07/2016 staat immers dat uw rugproblemen veroorzaakt werden toen u door Bulgaarse politieagenten in de rug werd getrap.(...)”

Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Wat betreft het attest ter confirmatie van de moord op verzoekers ooms en vader kan de Raad in dit licht nog vaststellen dat verzoeker over de moord op zijn ooms tegenstrijdige verklaringen aflegde. Verzoeker verklaarde bovendien dat zijn moeder uitdrukkelijk is gaan vragen op het districtshuis om dit attest voor hem af te leveren (stuk 5 – “CGVS 1”, gehoorverslag, p. 15). Deze vaststellingen in samenhang met de informatie over corruptie en vervalsing maakt dat een dergelijk attest geen afbreuk kan doen aan de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. Dit blijkt genoegzaam uit de UNHCR *Eligibility Guidelines for assessing the International protection needs of asylum-seekers from Afghanistan* van 19 april 2006 (p. 7) waarnaar verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat de provincie Kabul in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen "high profile" doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen gevisieerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Paghman. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Er dient te worden opgemerkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen per aanvullende nota het "EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan Security situation" van mei 2018, alsook het "EASO country Guidance Note; Afghanistan" van mei 2018" bijbrengt, waarin deze informatie genoegzaam bevestigd wordt.

Waar verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen geen correcte analyse maakte van de huidige veiligheidssituatie in Kabul en verkeerde conclusies aan de voorgelegde rapporten verbindt, beperkt verzoeker zich tot loutere beweringen die hij niet ondersteunt met objectieve informatie. Waar verzoeker in algemene termen spreekt dat gewelddaden in de provincie Kabul niet enkel 'doelgericht van aard zijn' en voornamelijk 'high profile' doelwitten aangaan maar ook burgerslachtoffers, gaat hij eraan voorbij dat ook de bestreden beslissing zowel burgerslachtoffers als 'high profile' doelwitten in acht neemt. Zoals uit voormelde informatie blijkt vallen er inderdaad burgerslachtoffers maar dit element wijst er niet op dat er in de provincie Kabul en meer bepaald in het district Paghman sprake zou zijn van voortdurende of ononderbroken gevechten in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan dan ook niet oordelen waar een verkeerde analyse zou zijn gevormd. Nergens toont verzoeker *in concreto* aan uit welke rapporten en in welke passages van de rapporten foute conclusies getrokken werden. Verzoekende partij brengt zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat bovenstaande veiligheidsanalyse niet correct of actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen daaruit verkeerde conclusies heeft getrokken.

2.7. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.8. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de provincie Kabul een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF